رویداد

کارگروه گردشگری استان کرمان تشکیل جلسه داد

طرح ایجاد ۳ منطقه گردشگری روی میز استاندار

گروه جامعه ـ در اولین جلسه کارگروه گردشگری استان کرمان در سال جاری؛ تصویب منطقه ویژه گردشگری بندر هنزا و سرطشتک، تبدیل محور ملی گردشگری هفت باغ به منطقه ویژه گردشگری و طرح مورد بررسی قرار گرفت.

در این جلسه؛ سید مهدی طبیب‌زاده، نایب رییس اتاق کرمان به نمایندگی از طرف بنیاد صدر هاشمی، از آمادگی این بنیاد برای سرمایه‌گذاری در بخش گردشگری استان کرمان خبر داد و گفت: «شرکت آرمان‌سازان توسعه اندیش وابسته به این بنیاد طرحی را برای ایجاد امکانات گردشگری و تفریحی در بندر هنزا و منطقه سرطشتک آماده کرده است».

وی با بیان این‌که حجم سرمایه‌گذاری در این منطقه بالا بوده و طبق استانداردهای بین‌المللی اقدام خواهد شد، اظهار کرد: «برای ایجاد پیست اسکی روی چمن در این منطقه با فدراسیون هم صحبت شده و این منطقه مورد بازدید کارشناسان فدراسیون قرار گرفته و تایید شده است. طبیب‌زاده افزود: «ما خودمان را حافظ منابع طبیعی و محیط زیست می‌دانیم؛ با اجرای این طرح هیچ دخالتی در محیط زیست منطقه نخواهیم داشت».

وی ادامه داد: «ما حتی به دنبال محدود کردن تردد خودروها در منطقه هستیم تا با تله‌کابین عبور و مرورها صورت گیرد همچنین امکان انجام سایر ورزش‌های طبیعی و زمستانی را در منطقه فراهم خواهیم کرد؛ و چون طرح بین‌المللی است حتما از مشاوران خارجی در این زمینه بهره خواهیم گرفت».

نایب رییس اتاق کرمان از راه‌اندازی مجتمع آموزشی بنیاد صدر هاشمی در منطقه هنزا نیز خبر داد و گفت: «این مجتمع از مهرماه امسال دانش‌آموز می‌پذیرد؛ در زمان کلنگ‌زنی این مجتمع، وزیر وقت آموزش و پرورش، آقای حاجی‌بابایی در منطقه حضور یافت و عنوان کرد که یک اردوگاه کشوری هم در اینجا احداث شود».

وی اظهار کرد: «این اردوگاه برای ما فقط هزینه دارد؛ ۹۰ میلیارد تومان برای ایجاد آن باید هزینه کنیم بدون این‌که درآمد و سودی داشته باشد. ۲۰۰ هکتار زمین هم نیاز دارد که اگر سازمان نوسازی آن را تایید کند این اردوگاه نیز ایجاد خواهد شد». در ادامه؛ از سوی محیط زیست استان کرمان اعلام شد چون بندر هنزا در محدوده‌ی مناطق چهارگانه نیست اجرای این طرح ممانعتی ندارد اما مشمول طرح ارزیابی می‌شود. از سوی منابع طبیعی استان نیز معرفی کامل منطقه‌ی مورد نظر سرمایه‌گذار برای اجرای این طرح به این اداره کل مورد تاکید قرار گرفت. استاندار کرمان نیز با تاکید بر این‌که باید بافت طبیعی و جمعیتی منطقه حفظ شود، گفت: «کارگروهی با حضور همه‌ی ارگان‌های مربوطه و با معرفی کارشناسانی ازسوی سرمایه‌گذار طرح تشکیل و ظرف ۱۵ روز آینده نتایج بررسی‌ها اعلام شود تا در مورد آن تصمیم‌گیری نهایی صورت بگیرد». علیرضا رزم‌حسینی همچنین با بیان این‌که هر چه سریعتر نتایج بررسی‌های سرمایه‌گذاران باید اعلام شود، تصریح کرد: «بخش دولتی در این‌زمینه از بخش خصوصی در استان جلو زده است».

دره راگه منطقه ویژه گردشگری می‌شود

در ادامه‌ی جلسه کارگروه گردشگری استان کرمان هم، محمدرضا صادق‌زاده طراح ایجاد ژئوپارک در دره‌ی «راگه» به ارایه‌ی توضیحاتی در خصوص این دره داد. وی با بیان این‌که راگه در ۱۵ کیلومتری فرودگاه رفسنجان واقع شده است، گفت: «این دره؛ ۲۰ کیلومتر طول، ۱۵۰ متر عرض و ۷۰ متر عمق دارد. شرایط زمین‌شناسی را هم برای ایجاد ژئوتوریسم دارد. طرحی که برای آن در نظر گرفته‌ایم شامل امکانات گردشگری از جمله دوچرخه سواری استقامت، شترسواری، کواد سافاری (موتور چهار چرخ)، رصد ستارگان و از این قبیل موارد هست».

وی از نیاز اعتباری ۷۴۰ میلیون تومانی این طرح برای اجرای فاز اول آن خبر داد و اظهار کرد: «می‌خواهیم در فاز اول، اکوکمپ برای استقرار گردشگران در دو هکتار از محدوده‌ی این دره ایجاد کنیم». صادق‌زاده احداث ۱۰ آلاچیق، فضای اداری، سوئیت، نمازخانه، کلاس آموزشی محیط زیست، محل نمایش‌های سنتی و محل نگهداری حیوانات را از جمله موارد پیشنهادیطرح در فاز اول دانست. وی تصریح کرد: «تنها مشکل کنونی ما، مساله‌ی تامین آب است». در این زمینه نیز مقرر شد با تشکیل یک کارگروه و با حضور مدیر عامل آب منطقه‌ای، موضوع تامین آب مورد بررسی قرار گیرد. در ادامه‌ی جلسه‌ی کارگروه گردشگری استان کرمان، مسایل مربوط به هفت‌باغ علوی مطرح شد. در این‌باره، مهدی سیاوشی، مدیرعامل شرکت هفت‌باغ علوی کرمان اظهار کرد: «هفت‌باغ علوی به عنوان محور ملی گردشگری ثبت شده اما درحال حاضر ما در تقسیمات گردشگری، چیزی به عنوان محور ملی نداریم به همین دلیل هفت‌باغ بی‌هویت شده است».

وی درخواست کرد تا؛ هفت باغ را به عنوان منطقه‌ی نمونه یا قطب گردشگری ثبت کنند. در این‌باره نیز به دستور استاندار کرمان مقرر شد تا با تشکیل کمیسیونی با حضور معاون عمرانی استاندار و سایر مسوولین مربوطه، این موضوع مورد بررسی قرار گیرد.

خبر

کرمان مقر مرکز میراث کشورهای اسلامی شود

گروه جامعه ـ طرح پیشنهادی تاسیس مرکز میراث کشورهای اسلامی که توسط یکی از کارشناسان میراث فرهنگی استان کرمان ارایه شده بود، توسط سازمان همکاری‌های اسلامی به تصویب رسید و اکنون در حال بررسی، برای طی مراحل اجرایی است. میرمحمدعلی تاج‌پور، ارایه‌دهنده‌ی این طرح است. وی کارشناس ارشد روابط بین‌الملل بوده و از سال ۸۰ به عنوان کارشناس در اداره کل میراث فرهنگی استان کرمان فعالیت می‌کند. می‌گوید: پیش از این نیز، پروژه ثبت باغ‌های ایرانی در یونسکو را ارایه کرده که این پروژه نیز به تصویب رسیده و در راستای آن، باغ شاهزاده ماهان نیز ثبت جهانی شد. تاج‌پور درباره‌ی طرح اخیر خود، به استقامت می‌گوید: «در سال ۸۶ بود که طرح تاسیس مرکز میراث کشورهای اسلامی را به سازمان میراث کشور ارایه کردم. این طرح در آذرماه همان سال به تصویب شورای پژوهشی پژوهشگاه سازمان میراث کشور رسید و قرار شد بررسی شود».

وی می‌افزاید: «بعد از انجام مراحل بررسی؛ خلاصه‌ی طرح از طرف وزارت خارجه به عنوان پیشنهاد جمهوری اسلامی ایران به سازمان همکاری‌های اسلامی (OIC) ارسال و سرانجام در هشتمین اجلاس وزرای گردشگری کشورهای سازمان همکاری‌های اسلامی که در آذرماه ۹۲ در گامبیا برگزار شد به تصویب رسید». این کارشناس میراث فرهنگی با بیان این‌که بعد از تصویب و با ارایه‌ی راهکارهای اجرایی آن، طرح در دستور کار قرار گرفت، درباره‌ی ضرورت ایجاد چنین مرکزی، می‌گوید: «بخشی از تمدن‌های جهان از جمله؛ بین‌النهرین، مصر، دره سند و عیلام در حوزه‌ی کشورهای اسلامی قرار دارد و از طرفی این کشورها، پل ارتباطی تمدن‌های غرب و شرق باستان بوده‌اند». وی می‌افزاید: «در این راستا؛ گفتیم بهتر است به دنبال سازوکاری مستقل، علمی و تخصصی باشیم تا با همکاری این کشورها، گامی در جهت جلوگیری از جنگ و خشونت برداریم». تاج‌پور اظهار می‌کند: «همچنین یک گردشگر باید بداند وقتی در یک کشور اسلامی وارد یک مکان مذهبی مثل مسجد تاریخی می‌شود، اگر سنت عزاداری را آنجا می‌بیند باید به آن احترام بگذارد». وی ادامه می‌دهد: «این احترام در مورد آتشکده‌ها و کلیساها و سایر مکان‌ها در حوزه‌ی کشورهای اسلامی نیز صدق می‌کند». تاج‌پور می‌گوید: «این مرکز چنین اهدافی را دنبال می‌کند». وی مرمت آثار تاریخی در حوزه‌ی کشورهای اسلامی، حمایت از پژوهش‌های علمی باستان‌شناسی و مردم‌شناسی، حمایت از موزه‌های کشورهای اسلامی و کمک به توسعه‌ی گردشگری در حوزه‌ی کشورهای اسلامی را از جمله مواردی که در قالب این طرح پیگیری می‌شود، برمی‌شمرد. وی همچنین بیان می‌کند: « پیشنهاد داده‌ام که ایران، مقر تشکیل این مرکز باشد. منتظر تصمیم دولت در این خصوص هستیم، چرا که راه‌اندازی چنین سازمان‌هایی نیاز به تایید مجلس شورای اسلامی دارد».

این کارشناس میراث فرهنگی خاطرنشان می‌کند: «در صورتی که دولت جمهوری اسلامی ایران بپذیرد که؛ مرکز میراث کشورهای اسلامی در کشور ما تشکیل شود، کرمان می‌تواند محل مناسبی برای استقرار این مرکز باشد». تاج‌پور می‌گوید: «ایجاد این مرکز در استان می‌تواند در این زمینه اثرگذاری خوبی داشته باشد. البته باید این را بگوییم که راه‌اندازی مراکز بین‌المللی دشواری‌هایی دارد که تنها در صورت تاکید و تمایل و پیگیری مسوولین استان محقق‌شدنی است». وی اظهار می‌کند: «در بسیاری از کشورهای دنیا می‌بینیم که مراکز و سازمان‌های بین‌المللی نه در پایتخت که در استان‌های این کشورها ایجاد شده و این اتفاق در مورد کرمان هم می‌تواند بیفتد».

مدیر گروه شهرسازی دانشگاه آزاد اسلامی کرمان در گفت‌وگو با «استقامت» مطرح کرد

عملیات ضد شهرسازی در کرمان

اسما پورزنگی‌آبادی

کرمان، شهر پیاده‌ها نیست. اگر با هزینه‌های فقط چند میلیونی، خط‌کشی‌های عابران را رنگ‌آمیزی کنند، با هزینه‌های چند صد میلیاردی برای راحتی تردد خودروها، تقاطع‌های غیر هم‌سطح می‌سازند. کرمان شهری ماشین‌محور است نه انسان‌محور؛ اگر نصب پل‌های عابر پیاده به عنوان تنها راهکار کاهش تصادفات عابران پیاده، روی میز مدیران شهری قرار می‌گیرد ـ که البته به دلیل نداشتن کیفیت و استانداردهای لازم، باعث بی‌اعتنایی شهروندان شده و، مسوولین شهری را وادار می‌کند تا بگویند: «صبر می‌کنیم. انشاءا... در آینده حتما از پل‌ها استفاده می‌شود» ـ با هزینه‌های چند صد میلیونی خیابان‌ها تعریض می‌شود تا خودروها بتوانند راحت‌تر و با سرعتی بالاتر در خیابان‌ها جولان بدهند.

کرمان سال‌های سال است که شهر شهروندان پیاده‌اش نیست؛ شاید به خاطر انجام همین‌دست اقدامات است که امروز، شهرسازان و متخصصین مسایل شهری بیش از همه‌ی این موارد، از قهر شهروندان کرمانی با شهرشان ابراز نگرانی می‌کنند. و در این میان، وقوع تصادفات و، خون‌هایی که کف خیابان‌ها ریخته می‌شود، هر روز کابوس وحشتناک‌تری از شهر جدا از مردمانش را تداعی می‌کند.

همین دو هفته پیش، دو تصادف رانندگی در شهر کرمان به وقوع می‌پیوندد که ۱۰ نفر دچار سانحه می‌شوند، شش نفر جان خود را از دست می‌دهند، یکی از حادثه‌دیدگان بعد از یک دوره کما، جان سالم به در می‌برد. سه نفر دیگر هم با جراحاتی سنگین، شانس زندگی دوباره را پیدا می‌کنند. چه شده که به اینجا رسیده‌ایم؟ سایه‌ی سنگین ترافیک و تصادفات بر سر شهر ما افتاده است. وضعیت معابر شهری و رویکردهای شهرسازی ما در بروز این معضلات، چه نقشی دارد؟

با دکتر نیما جهان‌بین، استادیار و عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی کرمان و مدیر گروه شهرسازی در مقاطع کارشناسی و کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد برای یافتن پاسخ این پرسش، به گفت‌وگو نشستیم. از غیراستاندارد بودن معابر شهر سخن گفته شد تا تقاطع‌های غیرهم‌سطح و پل‌های عابر پیاده. حاصل گفت‌وگو را بخوانید:

■ آقای دکتر! می‌خواهم به استناد استانداردهای شهرسازی، مساله‌ی ایمنی ترافیک و به دنبال آن، وقوع تصادفات عابرپیاده در شهر کرمان را تحلیل کنید.

تحلیل تصادفات را کارشناسان ترافیک باید انجام دهند اما من با نگاه شهرسازی، در این‌باره به چند بخش می‌خواهم اشاره کنم؛ اولین آن بحث امنیت است. امنیت پیاده در برابر سواره، سواره در برابر سواره و حتی سواره در برابر پیاده؛ با کمال تاسف عده‌ای هستند که به قصد اخاذی، تصادف ساختگی ایجاد می‌کنند. اما این امنیت به پیش‌بینی همه‌ی استانداردهای مربوط به مسایل مرتبط با راه‌ها و تعاملات انواع مسیرها و خدماتی که این مسیرها نیاز دارد، برمی‌گردد. در این زمینه باید بگویم سلسله مراتب مسیرهای آمد و شد در شهر کرمان رعایت نشده است. در کرمان به وفور می‌بینیم که مثلا یک کوچه با عرض شش متر و گاهی کمتر به یک مسیر شریانی درجه‌ی یک ورود می‌کند.

■ مثلا؟

به عنوان نمونه خیابان شهید بهشتی و در ادامه‌ی آن خیابان شریعتی که پر معضل‌ترین محور شهری ما است را ببینید که چه تعداد کوچه‌های فرعی راه را برای ورود به خودروها به این مسیر باز کرده است.

■ اما شهر کرمان اکنون ناگزیر از تحمل این وضعیت است؛ تغییر در این مسیرها به این سادگی‌ها امکان‌پذیر نیست!

ما اگر در شهر کرمان سلسه مراتب دسترسی را در طراحی مسیرها مراعات کنیم، مشکل حل می‌شود. اما تا وقتی چنین شرایطی را داریم در بحث ایمنی ترافیک دچار مشکلاتی خواهیم بود. در یک محله؛ به عنوان یک واحد پایه در شهر، مسیرها باید این‌گونه باشد که، کم اهمیت‌ترین آن از نظر درجه‌بندی، دسترسی‌هایی باشد که به قطعات زمین در محله‌ها می‌رسد؛ مثلا مسیری که می‌رسد به در یک خانه؛ ماشینی از در این خانه خارج می‌شود که نباید مستقیم وارد شریان درجه یک شود! باید در جریان یک محله؛ اول برسد به مسیر درجه بعدی خود، بعد این مسیر به یک جمع و پخش‌کننده‌ی محلی برسد. بعد این جمع و پخش‌کننده، تمام ترافیک محله را برساند به یک شریانی درجه دو، بعد درجه دو، به درجه‌ی بعدی خود برسد تا برسیم به مسیرهای اصلی. مخصوصا در شهرهای ما الان در ساخت‌وسازهای جدید، بافت‌های شطرنجی پیاده می‌شود، در این بافت‌ها سلسله مراتب دسترسی رعایت نشده؛ یکی از بزرگترین معضلات این است که چیزی به عنوان محله در شهر کرمان نداریم. ما درکی از مفهوم محله داریم اما بچه‌های امروز قلمروشان، محدود به چهار دیواری خانه شده است. یکی از دلایل این است که در شبکه‌ی شطرنجی که چندین مسیر در یک جهت حرکت می‌کند، فرد وقتی می‌بیند در شریانی درجه یک با ترافیک مواجه است می‌رود داخل کوچه‌ی بعدی، تا راه دیگری برای خود باز کند.در نتیجه‌ی این شرایط؛ افراد غریبه مجوز پیدا می‌کنند که به محله‌های ما وارد شوند و این، شروع مشکلات بعدی است. در حالی که اگر شبکه، یک سیکل بسته بود، فرد فقط در خود محله گردش می‌کرد و راه خروجش همان ورودی بود.

■ نگفتید؛ وضعیت کنونی قابل تغییر هست؟

بله تا حدودی قابل اصلاح است. مثلا می‌توان برای ایجاد ایمنی ترافیک، مسیرهایی که به درجه بعدی خود ورود نکردند را ببندیم، دور برگردان ایجاد و سعی کنیم پیوند اینها تنها با مسیری باشد که درجه‌ی بعدی را دارد. مثلا زمانی که بلوار معلم که اکنون تقاطع فرهنگیان است به امتداد کمربندی کرمان تبدیل شد، تمام کوچه‌هایی که از محله‌ی فرهنگیان به این می‌آمد را بستند. این، کار درستی بود. راه دیگر این است که سلسله مراتب را تا آنجا که امکان دارد رعایت کنیم. باید به عنوان بهسازی و نوسازی بافت‌های شهری، شبکه‌ی معابر را اصلاح کنیم. این نکته را هم بگوییم، در شهر کرمان شاید در وضعیت فعلی، بسیاری از راه‌کارها، صد در صد رضایت‌بخش نباشد چون دیر شده است. البته اکنون هم دیر بجنبیم، دیرتر می‌شود و به جایی می‌رسیم که مثلا مجبوریم حرفی شبیه جابه‌جا کردن پایتخت به میان بیاوریم!

■ آقای دکتر! از یک‌سو، معابر ما استاندارد نیست از طرفی، مشکلی که ما اکنون در شهر کرمان داریم، خودرو محور بودن آن و آمار بالای وسایل‌نقلیه است. رسما پیاده‌ها در این شهر جایگاهی ندارند. این هم می‌تواند بر غیرایمن و تراکم بالای ترافیک دامن بزند؟

بله. متاسفانه ما تمام شهر کرمان را به خودروها واگذار کرده‌ایم. در تمام دنیا، تعریض خیابان‌ها منسوخ شده و حتی رویکرد این شده که شهر را دچار «رژیم راه» می‌کنند. مسیر خودروها را لاغر می‌کنند تا پیاده‌ها بیش‌تر در شهر حضور داشته باشند. ما اما کماکان در حال تعریض معابر و قطع درختان برای باز کردن راه برای خودروها هستیم. وقتی مسیرها باریک باشد راننده از لحاظ ذهنی این آمادگی را دارد که آن را در زمان طولانی‌تری طی کند.تعویض خطوط ندارد و این به ایمنی ترافیک کمک می‌کند؛ عکس این حالت برای تعریض رخ می‌دهد. ما باید بر اساس اصول و استانداردها، به دنبال تقویت حضور پیاده در شهر باشیم.

■ اما برای این، زیرساخت در شهر کرمان نداریم. مویدش؛ آمار تصادفات عابران پیاده است.

درست است. شهر در کنار زیرساخت‌های آمد و شد، همچنین باید برای پیاده‌ها جذابیت داشته باشد. تا کی شهروندان کرمانی می‌توانند فقط ویترین مغازه‌ها را ببینند؟ باید اتفاقاتی در شهر بیفتد که مردم هم رغبت به پیاده‌روی و قدم زدن در شهر پیدا کنند. متاسفانه در شهر ما، تصادف یا یک دعوا، مردم را جمع می‌کند. چون اینها اتفاقات شهر ما هستند و جز این، اتفاق دیگری نداریم! ما در این زمینه هم سخت‌افزار می‌خواهیم هم نرم‌افزار؛ خیلی هم جدی. در کشورهای توسعه‌یافته اگر شما از روی خط عابر پیاده هم نخواهید عبور کنید، به محض که راننده متوجه شود می‌خواهید وارد خیابان شوید، به احترام شما سرعت را کم می‌کند؛ چیزی که در شهر کرمان، حتی گاهی عکس آن را مشاهده می‌کنیم.

■ فکر می‌کنید چرا وقتی شهرها در همه‌ی دنیا به سمت باریک کردن مسیرها می‌روند، ما عکس آن را با هزینه‌های بالاتری داریم انجام می‌دهیم؟

به نظر بنده، این یک ریشه‌ی تاریخی دارد. به اصطلاح خودباختگی در برابر مدرنیته‌ی غربی داریم. می‌خواهیم مصرف‌کننده‌ی تولیدات آنها باشیم بدون این‌که فرهنگ آن را داشته باشیم. از طرفی، متاسفانه در کشور ما، در سیاست‌هایی که در بخش تولید ثروت پیاده شد، مونتاژ خودرو به عنوان یک درآمد اصلی مطرح شد. این خودروهای ارزان‌قیمت که کیفیت پایینی هم دارند، به راحتی در دسترس افراد جامعه حتی ضعیف‌ترین قشرها قرار گرفته؛ خوب مشخص است شهرداری هم راه را برای این خودروها باز می‌کند.

■ آقای دکتر! ما در طول سال‌های گذشته شاهد یک نهضت پل‌سازی در کرمان بوده‌ایم: این تقاطع‌های غیرهمسطح چه‌قدر به ایمن شدن و کاهش ترافیک کمک کرده است؟

ببینید؛ ما در شهر کرمان در کنار اینکه مرتبا داریم به عکس بها دادن به حضور پیاده و استفاده‌کنندگان حمل‌ونقل شهری، به خودروها بها می‌دهیم، داریم درون شبکه‌ی حمل و نقل شهری، سرعت را هم مرتبا افزایش می‌دهیم به عکس آن‌چه که مقررات می‌گوید. باید بگویم که بنده فعالیت‌های شهرداری کرمان را کم‌ارزش نمی‌دانم. جدا به همه‌ی آنچه انجام شده و می‌شود احترام می‌گذارم. اما به عنوان یک متخصص شهری می‌گویم که؛ مخالف احداث تقاطع‌های غیر همسطح هستم. این تقاطع‌ها در شبکه‌ی شهری، جز این‌که تراکم خودروها را از نقطه‌ای به نقطه‌ی دیگر جابه‌جا می‌کند، اثر دیگری ندارد! شهرداری اما با جدیت در این زمینه ورود کرد. درون شبکه‌ی شهری نباید این تقاطع‌ها ایجاد شود. بیرون شبکه بله! هرقدر تقاطع داشته باشیم خوب است.همین چهارراه احمدی را در نظر بگیرید؛ با احداث یک تقاطع، سرعت را بالا برده‌ایم آن هم در محدوده‌ای که فلکه‌ی شلوغی به خاطر مسجد و مراسمی که آنجا برگزار می‌شود هست و سایر کاربری‌هایی دارد که پرجمعیت است. تقاطع غیرهمسطح از راننده دعوت می‌کند تا سرعت را بالا ببرد از طرفی، جاذبه‌ی زمین هم سرعت را بالا می‌برد؛ زیر این پل هم یک فضای بی‌دفاع شهری به وجود آمده است. در کنار مسایل ترافیکی، ساکنان اطراف این پل هم دیگر احساس آرامش و امنیت نمی‌کنند چون پل به خانه‌ی آنها مشرف شده است.

■ اخیرا هم در شورای شهر برای احداث تقاطع غیرهمسطح در چهارراه طهماسب‌آباد ظاهرا موافقت شده است.

من به شدت با احداث این تقاطع، مخالفم. تقاطع جز جابه جا کردن نقطه‌ی متراکم، کاری انجام نمی‌دهد.

■ اما برای معضل ترافیک هم باید چاره‌اندیشی شود؛ غیر از این است؟

بله. اما راه‌حل آن، ساخت تقاطع غیرهمسطح نیست. ما در شهر کرمان به جایی رسیده‌ایم که باید نقاطی از جمله شهید بهشتی، شریعتی، چهارراه طهماسب‌آباد و کاظمی، به ویژه چهارراه طهماسب‌آباد، را یک منطقه‌ی ویژه معرفی کنیم؛ به خودروهای شخصی اجازه‌ی ورود ندهیم. پیرامون این محدوده هم پارکینگ ایجاد کنیم. اتفاقا محدوده‌ی چهارراه سمیه، به دلیل وجود پاساژها، موزه، مراکز فرهنگی، سینما و مراکز پزشکان، جذابیت لازم را نیز دارد. تمام کوچه‌های اطراف چهارراه سمیه اکنون به فاجعه تبدیل شده است؛ طرف درِ خانه‌اش را باز می‌کند، می‌بیند ماشین در چارچوب درِ خانه‌اش پارک شده! در این محدوده، آمده‌ایم خیابان زیبای فردوسی را با آن درخت‌های کاج و سرو که نماد شهر کرمان بود تعریض کردیم، خیابان جهاد را تعریض کردیم، ببینید چه شرایط بحرانی درست شده است. متاسفانه کارهایی ضد شهرسازی در شهر کرمان انجام می‌دهیم.

■ برگردیم به همان بحث ایمنی ترافیک: شهرداری کرمان، برای دفاع از عملکرد خود در زمینه‌ی تصادفات عابرین پیاده، به نصب پل‌های عابر اشاره می‌کند. شما چه نظری در این‌باره دارید؟

شهرداری به پل‌ها اشاره می‌کند چون قانون می‌گوید وقتی فردی دچار سانحه شد، آیا امکان دیگری برای عبور از مسیر نداشت؟ شهرداری در واقع به این سوال قانون، پاسخ می‌دهد. اما باید بگوییم که در همه‌ی دنیا، تجربه‌ی نصب پل‌های عابر، یک تجربه‌ی کاملا شکست‌خورده است. پل‌ها فقط و فقط در معابری نصب می‌شود که خودروها مجوز حرکت با سرعت بالا را دارند؛ مثلا در بزرگراه‌ها یا شریان‌های عبوری درجه یک و اصلی. در این مواقع، عابر پیاده چون به طور جدی احساس خطر می‌کند از پل استفاده می‌کند. در شهر اما می‌بینیم چون امکان دیگری برای عبور هست، عابر پیاده از پل استفاده نمی‌کند. از طرفی، پل‌های عابر از فضاهای شهری بدون جاذبه هستند وقتی فرد زحمت بالا رفتن از پل را به خودش می‌دهد، به جز بحث گذر از خیابان، چیز دیگری عایدش نمی‌شود و این، بر بی‌رغبتی استفاده از پل‌ها می‌افزاید.

■ از نظر شما راهکار مناسب چیست؟

در دنیا به ساخت زیرگذرها روی آورده‌اند. البته در همه‌ی جاها زیرگذر مناسب نیست. در مکان‌هایی که رونق انسانی نیست معضل می‌شود.

■ به نظر نمی‌آید بودجه‌های شهرداری کرمان کفاف ساخت زیرگذر را بدهد. تملک‌ها اعتبار می‌خواهد. کما این‌که الان از بدنه‌ی پل‌های عابر پیاده، درآمدی هم کسب می‌کند.

بله. این موارد را قبول دارم.پل عابر، ساده‌ترین و ارزان‌ترین راهی است که وجود دارد. اما در مکان‌هایی که رونق انسانی دارد، می‌توان از طریق زیرگذر، درآمد بیش‌تری هم نصیب شهرداری کرد. می‌توان مراکز خرید، محل‌های اجرای تئاتر و موسیقی و از جمله این مراکز را در این زیرگذرها در نظر گرفت و با اجاره دادن آن، درآمد کسب کرد.

■ این گفته‌ی پلیس را قبول دارید که در شهر کرمان دغدغه‌ی ایمنی ترافیک وجود ندارد؟

خیر! اگر این دغدغه وجود نداشت، ما کارگروه ترافیک استان و معاونت حمل‌ونقل در شهرداری نداشتیم. در کارگروه، نیرهای متخصص و کارشناس حضور دارند. اما باید ببینیم مجموعه‌ی عوامل و ساز و کارها چه‌قدر فرصت داده تا دغدغه‌ها به سامان برسد.

■ آقای دکتر! ما متخصصانی در شهر کرمان داریم که می‌توانند شهرداری را برای حل معضلاتی که هست یاری برسانند. چرا آن‌گونه که باید، از این ظرفیت استفاده نمی‌شود؟

اتفاقا به نکته‌ای اشاره کردید که گلایه‌ی خیلی از کارشناسان و متخصصین هم هست. مسوولین شهر کرمان اگر بخواهند، مطمئنا متخصصین هم با آنها نهایت همکاری را خواهند داشت. شورای شهر کرمان بعد از شروع به کار، یک کارگروه را تشکیل داد اما ماه‌هاست خبری از جلسات آن نمی‌شود. معاون محترم خدمات شهری شهرداری شورای مشورتی را با حضور متخصصین تشکیل داد از این شورا هم خبری نشد.

نمی‌خواهم انتقاد کنم که مسوولین دل‌آزرده شوند، اما می‌گوییم می‌توان کارها را با هزینه‌ی کم‌تر و پایداری و اثرگذاری بیش‌تری در شهر انجام داد.

■ چرا ما باید همچنان به دنبال راه‌هایی باشیم که دنیا پی برده اشتباه بوده است؟

اگر شهرداری نقطه نظرات متخصصین را بشنود و با مسایل و دیدگاه‌های اجرایی آن را هماهنگ کند، قطعا نتایج خوبی حاصل خواهد شد.

■ اما بنا به گفته‌ی خودتان؛ کارگروه‌هایی با حضور متخصصین در استان داریم!

بله درست می‌گویید؛ اما باید بهره‌گیری از دانش و علم متخصصن در شهر کرمان توسعه یابد. ما تنها به متخصصین ترافیک نیاز نداریم. جامعه‌شناسان، اقتصاد دانان و حقوق‌دانان هم باید به مسایل شهری ما ورود کنند.

> **متاسفانه ما تمام شهر کرمان را به خودروها واگذار کرده‌ایم. در تمام دنیا، تعریض خیابان‌ها منسوخ شده و حتی رویکرد این شده که شهر را دچار «رژیم راه» می‌کنند. ما اما کماکان در حال تعریض معابر و قطع درختان برای باز کردن راه برای خودروها هستیم**

> **در همه‌ی دنیا، تجربه‌ی نصب پل‌های عابر، یک تجربه‌ی کاملا شکست‌خورده است. پل‌ها فقط و فقط در معابری نصب می‌شود که خودروها مجوز حرکت با سرعت بالا را دارند؛ مثلا در بزرگراه‌ها یا شریان‌های عبوری درجه یک و اصلی**

گزارش «استقامت» از فراز و فرود روند بازسازی باغ بیگلربیگی

انتظار مردم محلی از مرمت باغ فتح‌آباد

ستاره آیین‌روشن ـ بعد از حکومت فضل‌علی‌خان بیگلربیگی بر کرمان، علیرضا رزم‌حسینی، استاندار فعلی کرمان اولین کسی است که در طول همه‌ی سال‌های گذشته، حاضر شده است بهار را به باغ خزان‌زده‌ی فتح‌آباد برگرداند.

در سال ۱۲۵۵ هجری شمسی و در دوران پادشاهی آقا محمد خان قاجار، فضل‌علی‌خان بیگلربیگی؛ حاکم کرمان، در شمال غرب شهر و در مجاورت روستای اختیارآباد، باغ عمارتی علم می‌کند که ۲۱ سال بعد، عبدالحمید میرزا فرمانفرما، معماری آن را الگویی برای ساخت یکی از زیباترین باغ‌های امروز ایران در دامنه‌ی کوه‌های تیگران ماهان قرار می‌دهد.

باغ بیگلربیگی که به خاطر عبور آب قنات فتح‌آباد از آن، به نام فتح‌آباد شناخته‌تر شده است، با گذشت زمان و در زمان حاکمان بعدی اما، کم‌کم رونق خود را از دست می‌دهد، به حال خود رها می‌شود و کار به جایی می‌رسد که در اواخر دهه‌ی هفتاد، وقتی برای تعیین تکلیف آن، مسوولین محلی دست به کار می‌شوند تا مدت‌ها به در بسته می‌خورند و حتی میراث فرهنگی استان کرمان هم سند و رزومه و تاریخچه‌ای از این باغ در اختیار نداشته است.

زهرا حسینی، رییس سابق شورای شهر اختیارآباد از ماجراهایی می‌گوید که باعث شد باغ فتح‌آباد بر سر زبان‌ها بیفتد و بعد از سال‌ها چشم‌انتظاری، نماینده‌ی دولت را به این نتیجه برساند که مرمت و احیای آن را به عنوان یکی از اولویت‌های ۱۷ گانه‌ی کاری خود در اولین سال استانداری بر کرمان قرار دهد.

حسینی با بیان این‌که ۱۴ سال طول کشید تا تکلیف باغ فتح‌آباد را مشخص کردیم، به «استقامت» می‌گوید: «در اولین دوره‌ی شوراها که بنده به عنوان رییس شورای اختیارآباد انتخاب شدم، یکی از خواسته‌های مردم محلی رسیدگی به وضعیت این باغ بود؛ باغ فتح‌آباد سال‌های سال به حال خود رها و پاتوقی برای معتادان و ولگردان شده بود».

وی می‌افزاید: «ما در ابتدا به دنبال این بودیم که مشخص کنیم متولی این باغ کیست؟ به میراث فرهنگی استان که آن زمان در باغ موزه هرندی مستقر بود، مراجعه کردیم. آنجا اطلاعی از این باغ نداشتند! تنها دو، سه برگه کاغذ در اختیار داشتند که تاریخچه‌ی ساخت آن را نشان می‌داد». حسینی با بیان این‌که البته برخی از کارشناسان میراث فرهنگی بر اساس ذوق و علاقه‌ی شخصی خود به این باغ سر زده و مسایل آن را دنبال می‌کردند، اظهار می‌کند: «در یکی از این کاغذها نامی از رستم‌خان امیری آورده شده بود؛ با پرس و جو و پیگیری‌های فراوان، نوه‌ها و بچه‌های رستم‌خان را پیدا کردیم. آن‌ها هم جواب درستی به ما نداده و اطلاع زیادی از این باغ نداشتند، تا این‌که مشخص شد این باغ وقفی است».

وی ادامه می‌دهد: «سراغ اداره اوقاف استان رفتیم؛ متاسفانه آنجا هم چیز زیادی از این باغ نمی‌دانستند و حتی نامی از آن را هم نشنیده بودند؛ ما اما همچنان از طریق شورای شهر اختیارآباد این موضوع را پیگیری می‌کردیم، سرانجام مشخص شد که باغ از موقوفات ظهیرالدوله است که متولی آن نیز، شیخ محمد هاشمیان بود».

رییس سابق شورای شهر اختیارآبادمی‌گوید: «نزد مرحوم شیخ محمد هاشمیان رفتیم و موضوع را با ایشان در میان گذاشتیم؛ تازه آن زمان بود که آن‌ها متوجه شدند در این‌جا، موقوفه‌ای دارند و ملک و چاه آب».

وی با بیان این‌که بعد از مشخص شدن متولی این باغ نیز، تا مدت‌ها خبری از برنامه‌ی آن‌ها برای تعیین تکلیف وضعیت باغ فتح‌آباد نشد، اظهار می‌کند: «ما در آن زمان چندین جلسه؛ با بخشدار وقت و فرماندار وقت مرحوم پنجعلی‌زاده و میراث فرهنگی وقت داشتیم. میراث اما می‌گفت ما نمی‌توانیم برای این باغ کاری انجام دهیم. این باغ مثل خانه‌ای می‌ماند که صاحب دارد و ما بدون اجازه‌ی صاحب‌خانه نمی‌توانیم در آن ورود کنیم».

حسینی می‌افزاید: «در آن جلسه مقرر شد ما موضوع را از طریق متولی این باغ که شیخ محمد هاشمیان بود پیگیری کنیم. رفتیم رفسنجان. با ایشان صحبت کردیم و گفتیم که میراث فرهنگی حاضر است این باغ را از شما اجاره کند؛ گفت: بررسی می‌کند و اطلاع می‌دهد. مدتی گذشت اما هیچ خبری نشد. متولی موقوفات ظهیرالدوله همکاری نمی‌کرد».

وی ادامه می‌دهد: «تا این‌که ما در شورای شهر اختیارآباد شاهد مراجعات مکرر باغداران پسته بودیم که شاکی بودند؛ باغات پسته‌ای که متعلق به باغ فتح‌آباد و از موقوفات ظهیرالدوله بود آفت زده و باعث آفت‌زدگی و نابودی محصول باغات مجاور آن شده است».

رییس سابق شورای شهر اختیارآباد بیان می‌کند: «ما بدون اجازه‌ی متولی هیچکاری نمی‌توانستیم انجام بدهیم. به همین خاطر، درخواست کردیم تا شیخ محمد هاشمیان به عنوان متولی موقوفات از باغ فتح‌آباد بازدید کند. ایشان هم پذیرفتند. بعد از بازدید، جلسه‌ای در شورای شهر برگزار کردیم و آنها تصمیم گرفتند تا باغات را بسوزانند. این کار را هم به عهده‌ی شورا گذاشتند. به جز این تصمیم دیگری گرفته نشد».

وی می‌گوید: «باز هم پیگیری کردیم تا این‌که باغ فتح‌آباد چندین نوبت از سوی شیخ محمد هاشمیان مورد بازدید قرار گرفت؛ در جریان همین بازدیدها، چاه آب و باغات را احیا کردند. اما کم‌ترین اقدامی در مورد ساختمان باغ انجام نشد و تنها کشاورزی آن را رونق دادند».

حسینی با بیان این‌که مجدد سراغ میراث فرهنگی رفتیم، اظهار می‌کند: «میراث فرهنگی اعلام کرد که هم باغ فتح‌آباد و هم قلعه «نفر» که در مجاورت باغ قرار دارد باید ثبت ملی شود».

رییس سابق شورای شهر اختیارآباد می‌افزاید: «به تهران رفتیم و موضوع را از طریق سازمان میراث فرهنگی کشور پیگیری کردیم. در کرمان هم چندین جلسه با استاندار وقت، فرماندار، نمایندگان مجلس برگزار کردیم. در کرمان می‌گفتند این باغ قابل مرمت نیست. اعتبارات ما هم کفاف بازسازی آن را نمی‌دهد. به اندازه‌ای هزینه می‌برد که بخواهیم آن را تخریب کنیم و از نو بسازیم!».

وی از ثبت ملی باغ فتح‌آباد در سال ۸۱ خبر داده و، ادامه می‌دهد: «تا این‌که میراث فرهنگی اعلام کرد چون ما متولی آثار تاریخی هستیم، تلاش می‌کنیم تا از تخریب بیش‌تر آن جلوگیری شود؛ در این راستا اعتباراتی از طریق کمیته برنامه‌ریزی شهرستان کرمان که خود بنده هم عضو آن بودم، به این کار اختصاص یافت و کار مرمت باغ آغاز شد». حسینی می‌گوید: «طی سه سال، اعتباراتی به این منظور اختصاص یافت. ساختمان باغ مقداری مرمت شد؛ حتی میراث فرهنگی یک نگهبان هم برای این مکان درنظر گرفت. اما بعد از سه سال؛ مجدد کار تعطیل شد. میراث اعلام کرد اعتبار نداریم».

رییس سابق شورای شهر اختیارآباد با اشاره به پیگیری‌های بی‌نتیجه‌ی بعدی برای ادامه‌ی مرمت باغ فتح‌آباد، می‌گوید: «بعد از فوت شیخ محمد هاشیمان، باید متولی این موقوفات مشخص می‌شد؛ بعد از گذشت مدتی، واحد عمران اوقاف متولی شد. ما هم بلافاصله، با مسوولین این واحد جلساتی را برگزار کردیم. باغ مورد بازدید هم قرار گرفت و قول احیای باغ از سوی این واحد داده شد».

وی می‌افزاید: «خوشبختانه با عزمی که این واحد برای ساماندهی این موقوفات داشت، اعتبارات خوبی گذاشته شد و جناب استاندار محترم کرمان هم توجه ویژه‌ای به باغ فتح‌آباد نشان دادند. اینها همه کمک کرد تا کار مرمت و احیای باغ فتح‌آباد در مجاورت شهر اختیارآباد با جدیت آغاز شود».

حسینی اما اظهار می‌کند: «۱۴ سال پیش که ما برای تعیین تکلیف باغ فتح‌آباد پیگیری می‌کردیم، کسی حتی متولی باغ نبود. سند نداشت. ثبت ملی نبود؛ با پیگیری‌هایی که از طریق شورا انجام دادیم و برای پاسخ به درخواست مردم اختیارآباد، این کارها صورت گرفت».

وی با بیان این‌که در سه دوره‌ای که در شورا بودم و مساله را دنبال می‌کردم کسی حاضر نبود یک ریال اعتبار برای مرمت و احیای باغ بدهد، می‌گوید: «اما امروز می‌بینیم با جدیت کار در حال انجام است.

این، از طرف مردم اختیارآباد جای قدردانی دارد؛ اما گلایه‌ای هم از وضعیت فعلی داریم».

رییس سابق شورای شهر اختیارآباد می‌افزاید: «خسارات ناشی از رها شدن باغ به حال خود را اختیارآباد پس داده است؛ اما از روزی که مرمت آن شروع شده، این باغ به نام باغ فتح‌آباد کرمان معرفی و از آن یاد می‌شود».

حسینی ادامه می‌دهد: «حتی در طرحی که ارایه شده، مسیر دسترسی به باغ فتح‌آباد را از سه‌راهی شرف‌آباد در نظر گرفته‌اند؛ یعنی بازدیدکنندگان و گردشگران باید از انتهای بلوار جهاد وارد سه‌راهی شرف‌آباد شوند و از طریق جاده‌ی زنگی‌آباد بعد از عبور از راهی که از میان باغات پسته عبور می‌کند به این باغ برسند.

سه‌راهی شرف‌آباد هم از پرترددترین مسیرهای شهر کرمان است و مشکلات فراوانی دارد».

وی بیان می‌کند: «این در حالی است که ما در شورای شهر و شهرداری، احداث یکی از خیابان‌های اختیارآباد را که خیابان فتح‌المبین است را در سال‌های گذشته به منظور دسترسی به باغ فتح‌آباد انجام داده‌ایم. در زمان استانداری آقای دهمرده هم، درخواست کردیم یک راه ارتباطی از کمربندی امام رضا (ع) به قلعه نفر و امامزاده بی‌بی حکیمه خاتون و گلزار شهدا بیاید و بعد هم به باغ فتح‌آباد برسد.

حتی مقرر شد اداره راه این طرح را آماده کند؛ مطالعات آن هم انجام شد اما دیگر خبری از آن نشد»!

رییس سابق شورای شهر اختیارآباد می‌گوید: «این همه پیگیری از سوی شورای شهر اختیارآباد در طول سه دوره فعالیت شورا انجام شد و هدف رونق باغ بود تا از طریق آن، شهر اختیارآباد و مناطق اطراف هم رونق پیدا کنند؛ اما اکنون مسوولین محترم استان به باغ سر می‌زنند بدون این‌که یک‌بار یادی از شورا و مردم محلی بکنند. حتی باغ را به عنوان باغ فتح‌آباد کرمان می‌خوانند».

حسینی با تاکید بر این‌که هدف اصلی احیا و مرمت باغ فتح‌آباد بوده که در حال انجام است و ما از این بابت از استاندار محترم نهایت قدردانی را داریم، اظهار می‌کند:

«اما می‌توان از مسیر بلوار هوانیروز طوری برنامه‌ریزی کرد که گردشگران بعد از عبور از اختیارآباد وارد باغ شوند؛ در مجاورت باغ هم امامزاده،گلزار شهدا و قلعه نفر می‌تواند یک مجموعه‌ی گردشگری و فرهنگی خوبی باشد».

وی با بیان این‌که خدا را خوش نمی‌آید شهر اختیارآباد از این فرصت توسعه‌ای بی‌بهره بماند، می‌گوید:

«از ورودی شهر، خیابان طالقانی به باغ فتح‌آباد می‌رسد که یک خیابان قدیمی بوده و خانه‌های قدیمی در حاشیه‌ی آن قرار دارد.

می‌توان با کمی هزینه، این خیابان را به عنوان مسیر گردشگری در این منطقه انتخاب کرد».

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور
اداره کل ثبت اسناد و املاک استان کرمان
اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک کرمان
هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین‌نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۳۹۳۶۰۳۱۹۰۰۷۰۰۴۷۹۳ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک کرمان تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی خانم اعظم امیرپور راینی فرزند اکبر به شماره شناسنامه ۴۵۰۷ صادره از بم در ششدانگ یک باب خانه به مساحت ۱۳۲ متر مربع پلاک ۱۷۰۴ فرعی از ۲۰ اصلی واقع در بخش ۶ کرمان به آدرس قائم آباد – مولوی ۱۸ محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دوماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض ، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. م –الف ۱۷۲۲
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۳۹۳/۴/۱۵
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۳۹۳/۴/۲۹ هوشنگ رضا زاده
رییس اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان کرمان

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور
اداره کل ثبت اسناد و املاک استان کرمان
اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک کرمان
هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین‌نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۳۹۳۶۰۳۱۹۰۰۷۰۰۵۰۹۷ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک کرمان تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای علیرضا نظری رباطی فرزند اکبر به شماره شناسنامه ۲۶۲ صادره از کرمان در ششدانگ یک باب خانه به مساحت ۳۶۶/۱۳ متر مربع تحت پلاک ۲۰۷۷۴ فرعی از ۲۷۸۸ اصلی واقع در بخش ۳ کرمان به آدرس ابوذر جنوبی کوچه ۴۰ خریداری از محل مالکیت حاج محمود پورزاده حسینی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دوماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض ، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. م – الف ۱۴۸۲
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۳۹۳/۴/۱۵
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۳۹۳/۴/۲۹
هوشنگ رضا زاده
رییس اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان کرمان

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور
اداره کل ثبت اسناد و املاک استان کرمان
اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک کرمان
هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین‌نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۳۹۳۶۰۳۱۹۰۰۷۰۰۲۹۵۴ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک کرمان تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی خانم شهناز کوار ونی فرزند حبیب اله به شماره شناسنامه ۴ صادره از بم در ششدانگ یک باب خانه به مساحت ۱۶۸/۱۸ متر [illegible]
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۳۹۳/۴/۱۵
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۳۹۳/۴/۲۹
هوشنگ رضا زاده
رییس اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان کرمان

رویداد

دستور استاندار در جلسه بررسی مشکلات موقوفات

شرکت مهندسین مشاور مشتاق احیا شود

گروه جامعه ـ استاندار کرمان هفته‌ی گذشته بعد از بازدید از موسسه خیریه کرمانیان؛ طی نشستی به بررسی وضعیت موقوفاتی که،تحت تولیت استاندار وقت هستند پرداخت.

در این جلسه، یدالله علوی‌راد، مشاور استاندار و نماینده‌ی تام‌الاختیار موقوفات تحت تولیت استانداری کرمان با اشاره به نگهداری ۳۵ کودک بی‌سرپرست و بد سرپرست در موقوفه کرمانیان اظهار کرد: «ما امروز آمده‌ایم تا مشکلات ۴۰،۵۰ ساله‌ی موقوفات تحت تولیت استاندار را در کرمان حل کنیم». وی سپس گفت: «اصلی‌ترین این موقوفات، موقوفه‌ی کرمانیان در شهرستان سیرجان، شامل حدود دو هزار هکتار اراضی است ».

وی با بیان این‌که موقوفه‌ی انوری در شهرستان سیرجان نیز تحت تولیت استاندار است، اظهار کرد: «این موقوفه ۴۰ دهنه مغازه دارد که بعد از ۲۹ سال و با ساخت یک ساختمان در آن، مشغول فعالیت شده است». علوی‌راد از وجود دو موقوفه تحت تولیت استاندار در شهرستان بردسیر نیز خبر داد و افزود: «اکثر این موقوفات زراعی و مسکونی هستند».

نماینده‌ی تام‌الاختیار موقوفات تحت تولیت استانداری کرمان ادامه داد: «در شهرستان رفسنجان نیز دو باغ پسته‌ی ۱۵ و ۱۷ هکتاری و در خنامان هم یک موقوفه‌ی مسکونی و زراعی تحت تولیت استاندار وقت است».

وی با بیان این‌که موقوفه‌ی حاج میرزائی در شهر ماهان و یک خانه در شهر کرمان که واقف آن مرحوم عامری است نیز تحت تولیت استاندار وقت کرمان قرار دارد، گفت: «در سیرجان مشکلی که در حال حاضر وجود دارد، هدررفت ۷۰ درصد آبی است که از سد کفریز به باغات وقفی می‌آید».وی افزود: «این آب چون در داخل یک جوب به طول ۱۵ کیلومتر حرکت می‌کند و در طول مسیر، هدر می‌رود. ضروری است تا این مسیر هرچه سریعتر لوله‌کشی شود». علوی‌راد اظهار کرد: «در یکی دیگر از اراضی موقوفه، هفت حلقه چاه بدون این‌که از متولی اجازه گرفته شود حفر شده است؛ باید این مساله بررسی و تکلیف آن مشخص شود».

مشاور استاندار کرمان در امور موقوفات همچنین بیان کرد: «شرکت مهندسین مشاور مشتاق را هم داریم که ۸۳ درصد سهام آن مربوط به موقوفه است؛ این شرکت را استاندار وقت در سال ۷۰ تاسیس کرده است. شرکت در طول سال‌های گذشته کارهای زیادی انجام داده اما یک ریال هم به موقوفه‌ی کرمانیان نداده است. مدتی کار کرده، سپس کرکره‌ها را پایین آورده و تنها سه خودروی قراضه و تعدادی صندلی و میز شکسته به ما تحویل دادند».

وی افزود: «در سال ۸۵ به دنبال نامه‌نگاری‌هایی که انجام دادیم، آقای رئوفی‌نژاد؛ استاندار وقت، گفت که موقوفه کارش این نیست. شرکت را به سازمان همیاری‌های شهرداری واگذار کنید. سال گذشته اما سازمان همیاری‌ها شرکت را به ما داد و گفت باشد برای خودتان!». وی خاطرنشان کرد: « اکنون باید تکلیف این شرکت نیز مشخص شود».

نماینده‌ی تام‌الاختیار موقوفات تحت تولیت استانداری کرمان همچنین از اختلاف بین موقوفه کرمانیان و پرورشگاه صنعتی خبر داد و اظهار کرد: «پرورشگاه صنعتی در سال ۴۱ موافقت کرده که قطعه‌ای از زمین پرورشگاه را به کرمانیان بدهد تا بنایی در آن احداث شود». وی افزود: «موقوفه کرمانیان این بنا را می‌سازد اما بعد از مدت‌ها که از عمر آن می‌گذرد، ساختمان مخروبه می‌شود. کرمانیان اقدام به ساخت مجدد آن می‌کند آماده که می‌شود، پرورشگاه علیه موقوفه شکایت کرده و دستور تخریب این ساختمان را می‌گیرد».

علوی‌راد با بیان این‌که شکر خدا این حکم اجرا نمی‌شود، ادامه داد: «در زمان استانداری مهندس کریمی در کرمان، در مقطعی که ایشان استاندار نبوده ظاهرا پرورشگاه صنعتی طی جلسه‌ای، استاندار را از تولیت مجموعه‌ی خود حذف می‌کند». وی از استانداری کرمان خواست تا پیگیری شود و مجدد استاندار به تولیت این مجموعه اضافه شود.

در ادامه‌ی جلسه اما، محمد جواد فدایی، رییس دانشگاه شهید باهنر کرمان، در خصوص شرکت مهندسین مشاور مشتاق توضیحاتی داد.

وی گفت: «در سال ۷۰ استانداری می‌خواست یک بازوی مشورتی داشته باشد؛ این شرکت را راه‌اندازی کردیم که ۸۳ درصد سهام آن متعلق به موقوفه و بقیه آن هم تعدادی از مهندسین کرمانی بودند».

فدایی افزود: «این شرکت دنبال سودآوری نبود و به عنوان یک بازوی فنی در کنار استانداری فعالیت می‌کرد».

وی میدان پژوهش مقابل دانشگاه شهید باهنر کرمان و طراحی هفت‌باغ علوی را از جمله پروژه‌های این شرکت عنوان و بیان کرد: «شرکت مشتاق تا سال ۸۴ فعالیت می‌کرد و رزومه بسیار خوبی هم دارد؛ اما بعد از تغییر دولت، ما آمدیم شرکت را تحویل بدهیم اما کسی آن را تحویل نگرفت».

وی ادامه داد: «ما گفتیم حاضریم هیات مدیره شرکت عوض شود؛ یا آن را منحل کنید یا حتی واگذار کنید. استانداری وقت اما جوابی نداد».

فدایی با بیان این‌که شرکت اواخر فعالیت خود گرید فنی هم داشت، اظهار کرد: «شرکت مشتاق باسابقه بوده و رزومه‌ی خوبی هم دارد».

در ادامه‌ی جلسه؛ علیرضا رزم‌حسینی، استاندار کرمان جهاد کشاورزی استان را موظف کرد تا ظرف ۲۵ روز آینده، طرح لازم برای لوله‌کشی مسیر آب سد کفریز به باغات موقوفه را تهیه کند.

وی همچنین مقرر کرد که، جهاد کشاورزی طرح اقتصادی برای پرورش آبزیان و کشت محصولات مناسب در ۶۰۰ هکتار زمین موقوفه در شهرستان بردسیر را آماده کند.

وی دستور احیا و فعالیت مجدد شرکت مهندسین مشاور مشتاق را هم داد و تاکید کرد که؛ با مسوولیت دکتر فدایی و با حضور مهندس کامیاب، معاون عمرانی استاندار به عنوان نماینده‌ی موقوفه این شرکت و سایر سهامداران، مجددا شروع به فعالیت کرده و اتوبان منتهی به باغ فتح‌آباد را نیز به عنوان اولین پروژه‌ی خود مورد مطالعه و بررسی قرار دهد.

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور
اداره کل ثبت اسناد و املاک استان کرمان
اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک بردسیر
هیات موضوع قانون تعیبت تکلیف وضعیت ثبتی اراضی
و ساختمانهای فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین‌نامه قانون تعیین تکلیف
وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۳۹۳۶۰۳۱۹۰۰۷۰۰۳۴۱۴ هیات دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک کرمان تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای محمد رضا انجم‌شعاع فرزند حسین به شماره شناسنامه ۱۲۳۶ صادره از کرمان در ششدانگ یک باب خانه به مساحت ۱۸۷/۱۵ متر مربع پلاک ۱۰۲ فرعی از ۲۸۳۳ اصلی واقع در بخش ۳ کرمان به آدرس بزرگراه امام کوچه تالار سرو محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دوماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض ، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. م– الف ۱۷۰۷
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۳۹۳/۴/۱۵
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۳۹۳/۴/۲۹

هوشنگ رضا زاده
رییس اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان کرمان